

Література:

- 1) Інформаційна система “Конкурс”
- 2) www.osvita.org.ua
- 3) М. Опасенко/Прибуткова справа/ РІА ПЛЮС №36, 7 вересня 2011р., 4с.

УДК 330.3

Мазуренок О.Р.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ НА ВИРОБНИЧИХ
ПІДПРИЄМСТВАХ**

Mazyrenok O.R.

METHOD OF DIVERSIFICATION IN PRODUCTION COMPANY

Необхідність пристосування до нових ринкових умов об'єктивно змушує підприємства шукати найбільш вигідні сфери створення виробничого потенціалу. Диверсифікація виробництва є інструментом міжгалузевого перерозподілу капіталу і методом оптимізації структурних зрушень економіки.

Проаналізувавши ряд економічних джерел можна сказати, що кожна з країн має свою певну методику проведення диверсифікації підприємства.

Німецька школа розглядає процес диверсифікації як складову частину процесів планування і контролю та включає в себе такі етапи як: постановка проблеми (ідентифікація); визначення негативних симптомів; вивчення справ і цілей та конкретизацію наступних; формування критеріїв диверсифікації; організація процесу диверсифікації. В Японії диверсифікацію проводять в три етапи: постановка задачі; вибір і затвердження прийнятого варіанту диверсифікації підприємства; реалізація прийнятого рішення. При прийнятті рішення про диверсифікацію американські керівники думають не стільки про саме рішення, скільки про все, що пов'язано з ним і виходить з нього. Практика американських компаній показує, що прийняти оптимальне рішення при дефіциті часу досить важко. Тому вони обмежуються “задовільним” рішенням, а не “максимізуючим”. Українська школа передбачає, що після виявлення проблеми та встановлення умов і факторів, що мають вплив на неї, розробляються рішення з яких вибирається краще. Тому процес диверсифікації на виробничих підприємствах України складається з наступних етапів: поява проблеми – здебільшого до появи проблеми керівництво не готове і її настання негативно впливає на діяльність підприємства, внаслідок чого різко скорочується виробництво товарів і зменшується дохід компанії; виявлення негативних факторів – аналіз здійснюють як працівники підприємства, так і спеціалізовані фірми, які подають звіт керівництву підприємства, яке в свою чергу приймає рішення про можливу диверсифікацію підприємства; розробка альтернативних рішень – шукаються майбутні інвестори, які в змозі зберегти повністю або частково активи підприємства; прийняття та реалізація рішення – приймається рішення про диверсифікацію підприємства.

Вцілому диверсифікація виробничих підприємств повинна реформувати економічну систему ведення господарства та сприяти:

- створенню спеціального бюджетного фонду фінансування виробничих підприємств на основі надходжень від сплати податку та плати за використання ресурсів для потреб промисловості, а також надходжень від відшкодування втрат виробництва;
- оптимізації структури та кількості виробничих підприємств.

УДК 657.422

Мельник О.М.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**ОБЛІКОВЕ ВІДОБРАЖЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В
СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ**

Melnuk O.M.

**ACCOUNTING REGISTRATION OF FINANCIAL RESOURCES IN
SYSTEM MANAGEMENT BY ENTERPRISE**

Забезпечити стійкість підприємства можливо лише за умови використання його найважливішого потенціалу – фінансових ресурсів. Адже для ефективного функціонування підприємства вирішальне значення має забезпечення його фінансового-господарської діяльності необхідним обсягом фінансових ресурсів. Проте, важливим джерелом в процесі інформаційного забезпечення системи управління фінансовими ресурсами та прийняття управлінських рішень як оперативного, тактичного, так і стратегічного характеру є бухгалтерський облік, аналіз та контроль.

Відповідно до статті 3 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» метою ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства.

При цьому, основну функцію бухгалтерського обліку фінансових ресурсів підприємства можна визначити як формування кількісної інформації фінансового характеру відносно складу та величини джерел власних й залучених фінансових ресурсів, їх руху та результатів використання в господарському обороті підприємства з метою інформаційного забезпечення системи управління фінансовими ресурсами підприємства.

Слід зазначити, що технологія облікового процесу фінансових ресурсів підприємства складається з первинного, поточного та підсумкового обліку господарських операцій відносно формування й використання джерел власних і залучених фінансових ресурсів, розподілу створеного внаслідок цього чистого прибутку й виконання (погашення) зобов'язань шляхом повернення суми основного боргу (рис. 1).